

[Knud Lind]

lespillet, man må se det som en helhed. I det store økonomiske puslespil har socialdemokratiet igennem de sidste 10 år stirret sig blind på de enkelte brikker, og derfor har man ikke været i stand til at få samlet hele det økonomiske puslespil. Socialdemokratiet har haft chancen for at få indflydelse på dansk økonomi igennem de sidste 10 år, men har bare misbrugt den. Socialdemokratiet ønskede ikke denne gang at gå ind i seriøse forhandlinger, mens tid var. Det er derfor paradoksalt, når hr. Stavad bagefter påstår, at det var socialdemokratiets blotte tilstedeværelse, der var årsag til, at forliget blev mere socialt retfærdigt. Det er ikke rigtigt.

Fremskridtspartiet har med sin tiltræden af dette forlig givet til kende, at vi for alvor ønsker indflydelse på dansk politik, altså ikke blot indirekte indflydelse ved vores tilstedeværelse, men indflydelse i forhold til de mandater, vi nu engang har. Og politik er det muliges kunst, hvor partierne kun kan forvente indflydelse i forhold til deres mandater.

Jeg vil gerne takke regeringen og forligspartierne for deres fairness under forhandlingerne og regeringens bevægelighed vedrørende den skattefri bundgrænse. Regeringen bør også roses for, at den ikke har optrådt på samme måde som den tidligere regering, der smed tøjlerne og ansvaret fra sig i utide, uden at økonomien var bragt i orden, og uden at problemet med arbejdsløsheden var løst. Det er, hvad socialdemokratiet har gjort. Det har selv skabt ulykkerne.

At dømme ud fra hr. Stavads tale i dag virker socialdemokratiet som et surmulende barn eller en slags politisk efterbrænder. Det, der kan undre én for så vidt angår socialdemokratiet, er, hvor alle de store ministre, der før var i den socialdemokratiske regering, nu er. De går rundt som en slags politiske huspøgelser på Christiansborg og bliver ikke brugt, men sidder på reservebænken, og det er klart, at når man bruger tredjeholdsspillerne heroppe på talerstolen, så skal det gå galt.

Jeg skal til slut tilkendegive, at fremskridtspartiet vil stemme for de af regeringen stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu forstår jeg, at hr. Knud Lind ikke er meget for at svare på spørgsmål fra en tredjeholdsspiller, men jeg bliver nødt til alligevel at spørge hr. Knud Lind, om ikke de oplysninger, jeg kom med, var korrekte, nemlig at fremskridtspartiet har accepteret direkte og indirekte skattestigninger på ca. 6 mia kr. Til gengæld har man fået skattelettelser på ca. 660 mill. kr. eller 70 øre om dagen pr. skatteyder. Hr. Knud Lind siger, at fremskridtspartiet er det eneste parti, der vil gennemføre skattelettelser, men det er jo så resultatet: skattestigninger på 6 mia kr. og lettelser på ca. 660 mill. kr.

Hr. Knud Lind spørger, hvordan skattestrykket ville være, hvis socialdemokratiet havde haft regeringsansvaret. Ja men vi har da ikke påstået, at skattetrykket ville være mindre. Det er muligt, at det ville have været det. Det er også muligt, at det ikke ville have været det, men det kunne under ingen omstændigheder med de »besparelser«, regeringen kalder det, der bliver gennemført, have været højere, for hver eneste krone, fremskridtspartiet her medvirker til, er skattestigninger. Selv bloktilskudsreduktionen er en skattestigning, fordi de kommunale skatter stort set er steget lige så meget, som bloktilskuddene er reduceret.

Der er også en forskel på, hvordan skattestrykket lægges. Det forslag, socialdemokratiet kom med om, at vi tog en yderligere skat af de pengeinstitutter, som har haft milliardgevinster i 1983, tror jeg ville have været en rimeligere måde at fordele skattetrykket på, end den måde, hr. Knud Lind er medvirkende til, nemlig at lægge det på de mindste indkomster.

Askjær Jørgensen (UP):

Jeg har et forslag til hr. Stavad, der burde forsøge pr. hjemmeopgave at lære det med skattens sammenhæng. Jeg synes, at hr. Stavad skulle regne ud, hvad skattetrykket ville have været i hvert af de år, socialdemokratiet har regeret, hvis man ad den vej skulle have finansieret det store forbrug, man har haft til at købe sig stemmer for.

Helt konkret er det således, at der er bremsset op for det offentliges forbrug, altså er der behov for færre skatter, eller også skulle der have været solgt nogle flere stats-